

Sygn. akt **II K 624/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 2 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca **SSR Roman Chorab**

Protokolant : **Joanna Gawel – Wojciechowska**

przy udziale Prokuratora : **Dariusza Skowrona**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 27.06.2017r., 19.02.2018 r., 27.04.2018 r., 26.06.2018r., 21.09.2018r., 17.12.2018r., 12.02.2019r., 28.05.2019 r., 26.06.2019r.

sprawy przeciwko **P. U. (1)**

synowi J. i D. z d. P.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 22 maja 2016 r do dnia 28 listopada 2016r w Ś. powiatu (...) wbrew żądaniu uprawnionej osoby nie opuścił cudzej posesji przy ul. (...) w Ś..

tj. o czyn z art. 193 k.k.

1. oskarżonego **P. U. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 193 k.k. i za to na podstawie art. 193 k.k. wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego **P. U. (1)** nawiązkę w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz pokrzywdzonych (...) Sp. z o.o.;
3. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **P. U. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70 zł i wymierza mu opłatę w wysokości 1.000 zł.
4. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **P. U. (1)** kwotę 4.368 złotych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. tytułem poniesionych wydatków w sprawie.

Sygn. akt II K 624/16

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

P. U. (1) w chwili obecnej jest 53 letnim, stałym mieszkańcem W., prowadzącym własną działalność gospodarczą w branży nieruchomościami, osiągającym z tego tytułu wynagrodzenie miesięcznie w kwocie około 5 000 zł.

(dowód: dane osobowe oskarżonego P. U. (1)– k. 370; 455v).

W dniu 15 grudnia 2015 roku A. B. (1) – Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. nabyła od J. T. będącego syndykiem masy upadłościowej (...) Sp z o.o. w likwidacji nieruchomości obejmującą prawo użytkowania wieczystego nr 46/1 i nr 46/2 (w której skład wchodziła część hotelowo – zabiegowa o powierzchni ogólnej 2038 m kw.) oraz własność budynków określoną w akcie notarialnym wraz z ich ruchomościami i wyposażeniem oraz nieruchomości stanowiącą działkę nr (...) zabudowaną budynkami wraz z ruchomościami i wyposażeniem. Strony uzgodniły cenę 5 500 000,00 zł, która podczas podpisywania umowy była już kupującemu zapłacona.

(dowód: wypis aktu notarialnego Repertorium A numer (...) z dnia 15 grudnia 2015 roku – k. 13-17).

Dnia 21 grudnia 2015 roku Prezes Zarządu V. C. A. B. (1) udzieliła P. U. (2) pełnomocnictwa do przeprowadzenia inwentaryzacji obiektu oraz przejścia protokołem zdawczo-odbiorczym obiektu przy ul. (...) w Ś. od syndyka masy upadłościowej (...) na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. Zakres pełnomocnictwa obejmował wszelkie czynności związane z formalnym dokonaniem inwentaryzacji i przejścia obiektu. P. U. (1) dokonał inwentaryzacji i sporządził stosowną dokumentację w dniu 4-5 stycznia 2016 roku (protokoły zdawczo odbiorcze).

(dowód: pełnomocnictwo z dnia 21 grudnia 2015 roku – k. 95; zeznania oskarżyciela posiłkowego A. B. (1) – k. 456-456v ; protokoły zdawczo odbiorcze z inwentaryzacji – k. 96-107; protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie –k. 92-93).

W dniu 10 maja 2016 roku Prezes Zarządu spółki V. C. A. B. (1) zawarła z (...) D. B. umowę o usługi na ochronę fizyczną, która miała być świadczona w budynku na ul. (...), (...)-(...) Ś., przez całą dobę, siedem dni w tygodniu w składzie dwóch ochroniarzy od dnia podpisania umowy.

(dowód: umowa na usługi na ochronę fizyczną nr 01/05/2016 – k. 31).

P. U. (1) w dniu 16 maja 2016 roku wydzierżawił nieruchomości należącą do spółki (...) - położoną w Ś. na ul. (...), R. K.. Następnie w dniu 24 czerwca 2016 roku R. K. zawarł z firmą (...) umowę dot. ochrony mienia obiektu położonego w Ś. na ul. (...).

(dowód: umowa dzierżawy z dnia 16 maja 2016 roku – k. 219-221; umowa nr (...) T. z dnia 24 czerwca 2016 roku – k. 142-144, 223-227; zeznania świadka – D. K. – k. 495v- 496 v).

W dniu 20 maja 2016 roku P. U. (1) udzielił R. G. (1) pełnomocnictwa do reprezentowania go przed wszystkimi organami władzy i administracji państwowej, organami samorządu terytorialnego, urzędami, instytucjami fizycznymi i prawnymi w sprawie dotyczącej nieruchomości położonej w Ś. przy ul. (...).

(dowód: pełnomocnictwo z dnia 20 maja 2016 roku – k. 525; pismo z dnia 19 września 2016 roku – k. 138, zeznania świadka R. G. (2) – k. 548v-550).

W dniu 22 maja 2016 roku P. U. (1) podstępem w towarzystwie kilku mężczyzn wszedł do budynku położonego w Ś. na ul. (...) i pomimo kilkukrotnych wezwań obecnej tam ochrony, nie zastosował się do ich poleceń.

(dowód: informacja (...) k. 35; dokumentacja fotograficzna – k. 38-39; notatka służbowa-k. 40 ; zeznania świadków: A. B. (2)- k. 130 , k. 479v-480 ; T. B. – k. 133-134v , k. 480v-481 ; D. B. – k. 481; R. P. – k. 481v; A. T. – k. 481v; P. K. – k. 482; S. R. – k. 496v; Z. D. – k. 647v -649).

R. G. (1) zlecił firmie (...) ochronę fizyczną obiektu w Ś. przy ul. (...), legitymując się pełnomocnictwem udzielonym mu przez P. U. (1), która miała rozpocząć swoją działalność od dnia 16 września 2016 roku. Firma ochroniarska zaprzestała swojej działalności po siłowym przejściu nieruchomości przez komornika sądowego w asyście policji w dniu 28 listopada 2016 roku.

(dowód: pismo z dnia 28 listopada 2019 roku – k. 330).

W dniu 4 lipca 2017 roku z wniosku (...) Sp. z o.o. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, I Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt I Co 1564/16 wydał postanowienie w nakazując między innymi P. U. (2) wydanie uprawnionemu (...) Sp. z o.o. nieruchomości położonej w Ś. przy ul. (...) wraz z przynależnościami oraz nakazując pozwanym opuszczenie tej nieruchomości z zakazem dalszych naruszeń własności nieruchomości. Wyrok w części dotyczącej P. U. (1) jest prawomocny i nie był zmieniany.

(dowód: postanowienie wraz z uzasadnieniem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 4 lipca 2017 roku sygn. akt I C 1564/16 – k. 460- 470; Wyrok wraz z uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydziału Cywilnego sygn.. akt I Aca 1671/17 – k. 471-478v).

Oskarżony P. U. (1) nie był w przeszłości karany sędownie za przestępstwa.

(dowód: zapytanie o karalność dotyczące osoby oskarżonego P. U. (1) – k. 139).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego P. U. (1) w postępowaniu przygotowawczym, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił złożenia wyjaśnień. (k. 371)

Bezpośrednio przed Sądem, przesłuchany w charakterze oskarżonego P. U. (1) ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia w których podał, że jego działanie nie miało charakteru bezprawnego, gdyż na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa od Prezesa Zarządu V. C. wszedł on w posiadanie nieruchomości przy ul. (...) w Ś. i w związku z tym był osobą uprawnioną do przebywania na terenie tego obiektu. Podał, że przez cały okres wskazany w zarzucie nieruchomości pozostawała w jego posiadaniu i na teren tej posesji wszedł legalnie. Nadto potwierdził, że postanowieniem Sądu Okręgowego został zobowiązany do wydanie przedmiotowej nieruchomości. (k. 455v-456)

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego P. U. (1) należy wskazać, że te wyjaśnienie w całości Sąd uznał za niewiarygodne.

Sąd doszedł do takiego przekonania, dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego P. U. (1) łącznie z oceną mocy dowodowej pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Pozostały zaś materiał dowodowy, w szczególności w postaci umowy sprzedaży nieruchomości położonej przy ul. (...) w Ś., pełnomocnictwa udzielonego przez A. B. (1) – P. U. (2) i zeznania właściwie wszystkich świadków wskazywały na niewiarygodność wyjaśnień osk. P. U..

Sam oskarżony P. U. (1) właściwie nie zaprzeczał aby we wskazanym w zarzucie okresie przebywał w hotelu. Mało tego, wyjaśnił on, że „objąłem w posiadanie nieruchomości i nieruchomość ta przez cały czas była w moim posiadaniu”. Kwestią sporną było czy miał on prawo przebywać w tej nieruchomości czy też nie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Oskarżony P. U. (1) na mocy pełnomocnictwa z dnia 21 grudnia 2015 roku był uprawniony jedynie do przeprowadzenia inwentaryzacji hotelu i przejęcia obiektu od syndyka masy upadłościowej firmy (...). Oskarżony wyjaśniał, że na tej postawie stał się on posiadaczem samoistnym tej nieruchomości i przez to nie mógł być sprawcą przestępstwa określonego w art. 193 k.k.

Dla bytu przestępstwa określonego w art. 193 k.k. wdarcie się nie musi być dokonane siłą. Może być ono dokonane w dowolny sposób, wbrew woli uprawnionego , a nawet przez zaniechanie, poprzez nieopuszczenie danego miejsca wbrew żądaniu osoby, która ma prawo nim dysponować, nawet w sytuacji gdy na teren obiektu dostał się uprzednio legalnie (Mozgawa Marek (red.), Budyn-Kulik Magdalena, Kozłowska-Kalisz Patrycja, Kulik Marek - Kodeks karny. Komentarz aktualizowany – LEX nr 593372). W świetle zebranego materiału dowodowego trudno uznać, że P. U.

(1) na teren obiektu wszedł legalnie. Jak wynika z protokołu zdawczo odbiorczego sporządzony on został w dniu 4-5 maja 2016 roku (k. 96-107). A. B. (1) wskazała, że w dniu wypełnienie przez P. U. (1) treści pełnomocnictwa – przeprowadzenia inwentaryzacji i przejęcia na rzecz spółki (...) od syndyka nieruchomości, pełnomocnictwo wygasło. (k. 456).

Na terenie obiektu przy ul. (...) w Ś. zatrudniona została przez A. B. (1) firma ochroniarska, która od dnia 10 maja 2016 roku ochraniała teren, natomiast dopiero w dniu 22 maja 2016 roku P. U. (1) podstępem, dostał się do wnętrza nieruchomości (pod pretekstem skorzystania z toalety). Następnie w czasie gdy ochroniarz pilnował go wewnątrz budynku, na teren posesji weszły osoby, które były wówczas z P. U. (2), wykorzystując nieobecność przy bramie ochroniarza. Na co wskazywał świadek T. B., który wówczas ochraniał obiekt (k. 133v). O czym świadczą także, zeznania innych ochroniarzy, a także funkcjonariuszy policji biorących udział w interwencji.

W takim stanie rzeczy nie sposób ocenić aby legalnym było zachowanie P. U. (1), który podstępem wdarł się na teren nieruchomości, następnie wyrzucając z niej ochroniarza. Nadto nie na sposób wskazać aby zrobił to na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa, na co w toku postępowania się powoływał, gdyż pełnomocnictwo już nie obowiązywało, kiedy w dniu 22 maja 2016 roku, więc po kilku miesiącach P. U. „zajął” przedmiotową nieruchomość. Oskarżony P. U. (1) wielokrotnie był wzywany do opuszczenia nieruchomości, przez pracowników firmy ochroniarskiej, bezskutecznie. Bez wątplenia pozostaje, że ochroniarz był osobą uprawnioną do żądania aby P. U. (1) opuścił teren hotelu. Jego firma na podstawie umowy z A. B. (1) – Prezesa Zarządu (...), która była właścicielem nieruchomości miała świadczyć na terenie hotelu usługi ochroniarskie, które zapewne miały zapobiec tego typu zachowaniom osób postronnych.

Mało tego, że oskarżony P. U. podstępem dostał się do nieruchomości i nie będąc do tego uprawnionym zawarł umowę dzierżawy tej nieruchomości, podając się jako osoba posiadająca prawo do władania nią z R. K., a następnie udzielił R. G. (2) pełnomocnictwa do reprezentowania go przed wszystkimi organami władzy i administracji państwowej, organami samorządu terytorialnego, urzędami, instytucjami fizycznymi i prawnymi w sprawie dotyczącej nieruchomości położonej w Ś. przy ul. (...).

R. K. i R. G. (2) powołując się na przedstawione wyżej dokumenty wynajęli dwie firmy (...), które ostatecznie opuściły obiekt dopiero w dniu 28 listopada 2016 roku, gdy to z uwagi na prawomocne postanowienie Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w przedmiocie posiadania nieruchomości, komornik w asyście policji odebrał od P. U. (1).

Sąd dał wiarę oskarżycielce posiłkowej A. B. (1), gdyż jej zeznania znajdowały potwierdzenie w zebranych w sprawie materiałem dowodowym, głównie w postaci dokumentów uprawniających ją do władania nieruchomością jako Prezesa Zarządu pokrzywdzonej spółki, oraz co do zakresu udzielonego pełnomocnictwa oskarżonemu P. U. (2).

Sąd dał wiarę wszystkim przesłuchanym w niniejszej sprawie świadkom, T. B., A. B. (2), D. B. i R. P. – ochroniarze - byli obecni podczas nielegalnego „przejmowania” przez oskarżonego P. U. (1) w dniu 22 maja 2016 roku obiektu. Funkcjonariusze policji A. T., P. K. i D. S. interweniowali w tym dniu, z uwagi na nieporozumienie pomiędzy P. U. (2) (będącego wraz z radcą prawnym i innymi osobami) a firmą ochroniarską A.- treści ich zeznań nie sposób zakwestionować. Zeznania świadków: R. G. (1), Z. D., S. R. i D. K., także w ocenie Sądu zasługują na wiarygodność. Zeznania tych świadków wzajemnie się uzupełniały i co do meritum sprawy Sąd nie dopatrywał się w nich sprzeczności. Wszyscy powyżej wskazani świadkowie oraz sam oskarżony wskazywali, że w zarzucanym okresie P. U. (1) rzeczywiście przebywał w hotelu i użytkował go jak swoją własność. Zeznania A. W., A. G. i J. W. Sąd uznał za wiarygodne, lecz nieprzydatne w przedmiocie rozstrzygnięcia meritum niniejszej sprawy.

Sąd nie znalazł także podstaw do zakwestionowania wiarygodności zaliczonym na poczet materiału dowodowego dokumentów, gdyż żadna ze stron ich nie kwestionowała a nadto nie wzbudziły podejrzeń Sądu co do ich wiarygodności.

Należy zatem wskazać, że oskarżony P. U. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 163 kk. w ten sposób, że:

w okresie od dnia 22 maja 2016 roku do dnia 28 listopada 2016 roku w Ś., powiatu (...) wbrew żądaniu uprawnionej osoby nie opuścił cudzej posesji przy ul. (...) w Ś..

W ocenie Sądu żadnej wątpliwości nie może budzić, kwalifikacja prawna zarzucanego oskarżonemu P. U. (2) przestępstwa. Nie sposób kwestionować bowiem faktu, że P. U. (1) podstępem dostał się do wnętrza cudzego budynku, którym nie miał prawa dysponować i pomimo wielokrotnych wezwań do opuszczenia tego miejsca, nie opuścił go.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy – P. U. (1). W ocenie Sądu do okoliczności obciążających należało w pierwszej kolejności zaliczyć zdeterminowanie P. U. (1), który mimo wielokrotnych wezwań ochrony, postanowienia Sądu Okręgowego nakazującego mu wydanie tej nieruchomości osobom uprawnionym w dalszym ciągu nieruchomości tej nie opuścił. Mało tego zawierał on umowę dzierżawy tego budynku i udzielił pełnomocnictwa do reprezentowania go jako właściciela tej nieruchomości nie będąc do tego uprawnionym powodując, że na terenie obiektu mogła przebywać niezliczona ilość osób do tego nieuprawnionych. A nadto jako okoliczność obciążającą należy uznać okres w jakim P. U. (1) bezpodstawnie zajmował wskazaną nieruchomość, uniemożliwiając tym samym korzystanie z niej spółce (...).

Za jedyną zaś okolicznością łagodzącą o ocenie Sądu należało uznać to, że oskarżony P. U. (1) w przeszłości nie był karany sądownie za przestępstwo.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk., Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu P. U. (1) na podstawie art. 193 k.k. kary 200 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 50 złotych jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu – przy czym spełni w stosunku do oskarżonego P. U. (1) rolę wychowawczą i zapobiegawczą, czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej. Zdaniem Sądu wymierzona osk. P. U. kara grzywny nie przekracza jego możliwości finansowych skoro zarabia on ok. 5.000 miesięcznie i nie ma przy tym nikogo na utrzymaniu.

Określenie rzeczywistej szkody jaka poniesiona została przez spółkę (...) było co najmniej znacznie utrudnione, a nawet można by rzecz, że niemożliwe i jedynie hipotetyczne, dlatego Sąd na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego P. U. (1) nawiązkę w wysokości 5.000 złotych na rzecz pokrzywdzonej spółki jako zadośćuczynienie za szkodę wyrządzoną przestępstwem.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 2013 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego P. U. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70 zł i wymierzył mu opłatę w wysokości 1000 zł – jako 10% od wymierzonej wobec niego grzywny.

Nadto Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. w związku z § 11 ust 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, oraz § 15 ust 3 pkt 1 i 4 i § 17 pkt 1 powołanego rozporządzenia zasądził od oskarżonego P. U. (1) kwotę 4.368 zł na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. co stanowi dwukrotność stawki minimalnej - tytułem poniesionych wydatków w sprawie. Sąd wziął pod uwagę w pierwszej kolejności obszerność zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego, niezbędny nakład pracy adwokata, tym samym Sąd w przedmiocie kosztów postępowania przychylił się do wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o.